

Abstrakt

Tato práce se věnuje pracovním podmínkám v rozvojových zemích v oděvním průmyslu. Jedná se o komparativní případovou studii se zaměřením na Kambodžu a Bangladéš. Případové studie těchto zemí mapují jejich oděvní průmysl, obecné i specifické problémy a míru dodržování pracovních podmínek.

Cílem práce je zjistit, zda mají mezinárodní organizace vliv na zlepšování pracovních podmínek v rozvojových zemích a jaký mají vliv v porovnání s ostatními aktéry usilujícími o změnu v dané zemi. V tomto případě se pozornost zaměřila na Mezinárodní organizaci práce, jež v obou zemích vede podpůrné programy, které se ale liší tím, že v Kambodže začal před 13 lety pilotní program ILO zaměřený na monitorování soukromého sektoru, zatímco v Bangladéši donedávna existoval jen tradiční program zaměřený na veřejný sektor. Navíc jsou u Bangladéše popsány změny, kterých bylo dosaženo po zřícení budovy Rana Plaza.

Práce rozebírá novátorský program ILO, který se poprvé soustředí na monitorování továren oděvního průmyslu, jeho fungování a výsledky a ptá se na roli ILO a na její směřování skrze teorii institucionální změny. Zda je možné institucionální změnou obnovit efektivitu jedné z nejstarších mezinárodních organizací tak, aby řešila problémy globalizovaného světa 21. století.